

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy.

zespół (fond) 45.

Archiwum Dziaduszyckich

Część I. Rękopisy Biblioteki Poturzyckiej Dziaduszyckich.

1029. Wiersze różnych autorów poświęcone F. Lisztowi z okazji jego pobytu we Lwowie 1847.

K. 4.

Львівська бібліотека ім. УРСР
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
№ 1219.1029

Автори неветановицки,

Вірші, присвячені Францішкові Лісту
(Liszt), музикантові, під час його
передубання у Львові

1846, 1847

Львів

ч. пол.

Чарк.

вигниси

Do

Listka w Galicyi
1849.

Stara twą naprzed bierę
A ty ra nią w ślad,
I przyśledłś na grób śmiercy
nieporosty w kwiat.

W kraju smutku, w niebezpiecznym kraju
Gorki i majdniek chleb!
Pocóż do nas i lutnia i raju,
I o tym spiewem o nieb?...
Czy polistaa, i zagón brzmieniem,
Czy chcesz ulgę wieść?...
Czyliś more, nad stulepieniem,
Do bóg słyszał wieść"....

Porunnemi grami Alkordy,
Puse ja* w praestwor, w swiat!
Nuchaj drey, sa bratnie mory,
Najemniery hat.

Na tvej burry uraganach,
Kordmi demsty spiew!
Mo tysiacu tu w kajdanach!
Mo tu car i krew!..

Sec, jisti chce, D'og jedyngy,
Pajidnawerej try?!

..Nuc: " Odpusi nam nasze mory
" Winowajcom my! "

Zanuć z gody i słyj bratnia
 Mitosć w tona maki!
 Krowi ostatnia, będi ostatnia!
 Nieptyn' a w tasnych raki!

A gdy łaci ja bra konicernie,
 Niech wyptynie dniej,
 Swiatle Wagon i niech wiecnie
 Dni już sieni tej!!!

M. D. . . .

4

Pozegnanie.

Poswiconie na cześć Liszta

prace młodzi akademickiej lwowskiej.

Mistrzu nad mistrze, dźwiękowi Tytanie,
Co z Bożej łaski dźwięczysz bętu sonow,
Pisni li grobową dajem w pozegnaniu
Bo w naszym kraju jak grobowych dzwonów?

Ty nas poznajesz i my cię poznali,
Twoje dziełki sławny i stoisz pieśni
To jakby pierś ojcowskich ministrów
Wotajace na nas z za grobowej cisni. —

O, rozruci, wyślij twą, czarownicą, siłą
Tak lotne jaskółki Twoich tonów duchy,
Niech w rozprawie uderzą nad naszą mogiłą,
Niech ogniem stopią, wiekowe tarcuchy.

Niech jak Duchy Boże, pieśni się Twoja unosi
To nad zwichrome losów naszych fale,
Niechaj u Nieba łaski nam uprosi —
A w tedy zamilknie, naszej pieśni zale.
Wtedy ci, stoczym zastępem zycerzy,
Władztw Twoim pieśniom zagranym szablami
Eljen li ludz w niebiosa uderzy,
Wtedy zrozumiesz ziemny Polakami. —

Wiersz poświęcony dla francuskiego Lwowa, w roku 1846 - we Lwowie.
[podobno Kornela Mjejkiego!] - 3

Gosciu Wielbiony! gdziekolwiek przyjechał
Świat z uniesieniem chwytał cię na ręce
I samim tylko weselem oddychał,
I same jasne uplatał ci wienice,
A tu czyż, serca wykleśte od losu
Nie umiesz chwytać niebieskiego głosu,
Le gdy się zbiorą, aby uciesić się,
Śród śpiewów pochwalnych, śród kwiatów i blastów?
Jak ciemnie wplecione są wienice oklasków?
Jest zawsze westchnienie, i wzmiarska o Tę.
-

O! nie dziw to, nie dziw, że straszna historia
Od dawna pieści ciśnie, i suszy nam łecia,
Bo inna mądryka, tu inną bramiat spiesz,
Tu gromy zawyły, polata się krew?
Z chytrości, ze zbrodni, z rozpawy akordów?
Korced ztorony... przekleństwa i mordów?
Tak zagarniał dorosnie, tak żywo użaty,
Tak wyciąknie nam dusze pochwyć w swe nocy,
Le cucha dośi skoro nie biegnij poddanicie,
By smiał się twą pieśnią, ty! Niebios wystaricie.
Bo cały tu naród dais zawiadł na grobie,
By ojców i brańi cxi parnie pomur?...
A dusza, gdzie swiętsza, to puoro w ziatobie,
A coto wzniósłysz, to zamglone chmurą,
A jeśli piosenka pokoju, poickty,
Nad schylonemi głowami podzwoni,
Nad dymnającymi praszurami się strachy,
Testnie po gajach, zaszemise, po błoni,

O! piśń to nieznana... Mściskarny barda,
Co sny nam te borkie, tak lubie, tak miłe,
Chciał wuciu do uszy, na nasza mogiła,
Ale piśni przemknie po nad duszo okłanice,
Jak obłoki przełotny... a w duszach zostanie
Miasto uśmiechu — dawny ból i wgarda. —

Zegnaj nam drogi!... a gdy z oddalenia,
Do słych przyciaci ci wisi cię doleca,
Je się wiaż, chmurzą nasze przekradzenia,
I wozu trawiej nasze gwiazdy świeca. —
Gdy ci, tam w dali dojdzie głos rozpaczy,
Na własnym brzegu nieoczeki tulaczy. —
O! wiody mistrzu! natchnieni apostoło!
Kostora twoe piśni przed obliczem ludoio,
Jako niewo sadu, jako prawdy księga —
Ty! w pod ręką, masz cały świat cudzo,
Na nasze meki, na krzywicy, na bole
Pisni piśni twojej czarodziejstwa roszęga. —
Wypicowaj świata, jak gotalka biata,
Co nigdyś blaskiem adielstkim jasmata,
Druy cata smastkiem, i boleje w skrusze...
O! rozpacz im serca, i zharlij im dusze!
Niech plawa, nad sobą, jak niewiastry ore
Co w stop krzyzia padły rozsalone,
Niechaj jak dawno męze palestyny,
Jawni ci zawołają — piśni bogata w czyny! —

W. L.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.